

[Lilli Gyldenkilde]

I andre sammenhænge ville jeg nok være med til, hvis der var noget, der ikke passede mig, at forsøge at få det rettet til, men jeg tror, at dette ville være så meget i strid med det, at det ikke kan lade sig gøre, og selv jeg og SF måtte i givet fald bøje sig, hvis det var realiteten, og det tror jeg det er denne gang.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil ikke komme med alle løsningerne her. Dem kan jeg heller ikke klare alene, så dem skal vi finde ud af i et større fællesskab, men jeg vil sige til fru Lilli Gyldenkilde, at da der ikke er tale om, at jeg vil lave noget, der er ringere end direktivet, mener jeg ikke, at der bliver noget som helst problem med det, og jeg mener heller ikke, at vi vil lave noget, som ikke lever op til de forpligtelser, som to af vores regeringspartnere har over for SF, for dagsordenen går kun på lukninger. Det respekterer jeg, og jeg er helt tilfreds med, at de lange varsler, som er beskrevet i forslaget, skal gælde ved lukninger, men jeg mener ikke, de skal gælde, hvis der er tale om fyringer.

Det er dér, at jeg mener, vi kan finde nogle mellemløsninger i den nævnte retning, men det vil jeg ikke beskrive yderligere, for det tror jeg vi finder ud af.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg er helt enig i, at vi selvfølgelig skal dyrke dette under udvalgsarbejdet, men i de regler, der hidtil har været om varsling, har der ikke kun været tale om lukninger. I disse varslingsregler, som i øvrigt er kommet ind i dansk lovgivning som følge af et tidligere EF-direktiv, og i direktivet er der ikke kun tale om lukninger; der er tale om det, vi kalder masseafskedigelser, og det er der så en definition på. Hvis der er tale om at prøve at lave det om, så det kun skal gælde i tilfælde af lukning af virksomheder, overtræder man altså direktivet, så det er udelukket.

Jeg kunne ikke drømme om at give råd om, hvor man eventuelt kunne sætte ind, hvis man absolut skal have nogle spidser af det, men i hvert fald ikke med de ting, der har været rejst under debatten i dag.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Mine overvejelser går på at lave noget, der er bedre end direktivet. Ved alle fyringer, uanset om de skyldes lukning eller almindelig nedskæring af arbejdsstyrken, vil vi selvfølgelig leve op til direktivet, men når der er tale om lukninger, vil vi altså have længere varsler. Jeg er helt overbevist om, at vi har lov til at lave noget, der er stærkere end direktivet, så jeg mener, at det er et spørgsmål om god vilje fra alle sider for at finde en fornuftig løsning på det.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er jo tydeligt, at der ligger et langt og grundigt udvalgsarbejde foran Arbejdsmarkedsudvalgets medlemmer, som jeg ønsker dem held og lykke med, og jeg vil godt tilkendegive, at jeg naturligvis bistår med al den hjælp, som ministeriet nu kan levere. Jeg er såmænd også sikker på, at der er mange organisationer uden for dette hus – hr. Helge Sander nævnte Tekstilbranchens Fællesråd – som også vil bidrage til det almindelige udvalgsarbejde. Det er det første, jeg vil sige.

Det andet, jeg meget gerne vil slå fast, er, at der ingen grund er til at betvivle, at regeringen vil leve op til de politiske forlig, der er indgået, inden den blev dannet. Man kunne med rette have grund til at betvivle det, hvis lovforslaget ikke i dag lå på Folketingets bord til behandling. Der må ikke spire nogen tvivl frem nogen steder om, at politiske forlig skal holdes, og at det, der er vedtaget af et flertal i Folketinget, naturligvis skal realiseres lige så vel som de forpligtelser, vi har i forhold til EU og det direktivforslag, som er vedtaget, og som ganske rigtigt skal implementeres i dansk lovgivning, inden denne folketingssamling afsluttes. Det er i hvert fald den deadline, vi har, og også den deadline, som Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg må arbejde ud fra.

Som den socialdemokratiske ordfører så rigtigt sagde, handler det om nogle fornuftige spilleregler. Det drejer sig om i et samspil med ledelsen at give medarbejdere på virksomhederne nogle rimelige muligheder for at forhandle, når man kan se, at en virksomhed kommer i krise, enten for at finde ud af, hvordan man sammen kan løse krisen, eller hvordan man bedst muligt kan forberede medarbejderne på en ny situation, for det er jo ikke så-